

TIEN VARRELTA.

Uusia ennustuksia. Parisilainen profetissa madame de Thèbes on äsken ennustanut tämän vuoden suhteen, että se tulee olemaan täynnä suuria täräyksiä ja voittoja. Sota loppuu maaliskuis- ja heinäkuun välillä. Italia vetää miekan tupestaan. Vallankumouksellisia purkauksia on odotettavissa. Mestauslavoja pystytetään. Saksa antautuu odottamatta ja äkkiä. Hohenzollerien hallitus loppuu, kruunuprinssi ei nouse valtaistuimelle. Frans Josef tuottaa ennen kuolemaansa onnettomuutta kaikille, jotka ovat häntä rakastaneet. Belgian kuningas ja kansa saavat vielä kokea suruja ja kärsimyksiä; mutta heidän maansa kulkee ihanaa tulevaisuutta kohti. Englanti näyttää suurta osaa vapauttamistyössä; sen kohtalo on loistava. Puola nousee tuhkaan. Turkin valta sortuu, mutta sen lankeemus loukkaa bulgaareja, kreikkalaisia, romaaneja, serbialaisia ja montenegrolaisia. Historian näyttämöllä esiintyy kolme uutta korkeata nimeä. Yhden kantaja tulee hallitsemaan kahta toista.

Teosofiaa arvostellaan. Nuorten Miesten Kristillisessä Yhdistyksessä piti äskettäin pastori Ronimus puheen teosofiasta noin 40 mieskuulijalle. Hänen mielestään teosofia oli kristinuskolla kiillotettua buddhanoppia, vaikka sitä tuli vakavasti karttaa, koska siinä oli paljon kaunista. „Kristus on mustasukkainen“ hän vakuutti nuorille kuulijoilleen, „luuletteko hänen sallivan, että joku pakana Himaalajalta rupeaisi meitä – meitä kristittyjä – opettamaan ja neuvomaan?“ Ja kaikki tietysti nauroivat, kun pastori esitti Buddhan jälleensyntymiset: Buddha syntyi viisisäteisenä olentona ensin naiseen, sitten leijonaan, sitten jänikseen ja sen perästä sammakkoon. Puhuja kertoi itse tuntevansa erään korkeassa asemassa olevan henkilön, joka uskoi ennen eläneensä Strassburgissa! Ja Tukholmassa hän sanoi kuulleensa, millä tavalla ihminen voi oppia muistamaan edellisiä ruumistuksiaan. Ensin ajattelee taaksepäin yhden päivän, sitten kaksi, sitten kolme j. n. e.; sitten viikon, kuukauden, vuoden j. n. e. – ja „vips“, sanoi pastori, „herääkin muisto edellisestä elämästä . . . En kuitenkaan kehota teitä neuvoa noudattamaan.“ Mieltäkiinnittävää on myös erään läsnäolevan teosofin kuulla, että Teosofisen Seuran tehtävät olivat: 1) totuus on korkein uskonto, 2) tutkia aarialaisia kieliä, 3) yleinen veljeys. – Toivotamme hyvää jatkoa vain, sillä puhetta ei pidetty vihamielisessä hengessä.

Teosofian Valo, amerikkalaisten veljienme kuukauslehti, kirjottaa viime marraskuun numerossa: Joku aika sitten N. Y. Uutisten toimittaja taas, kuten usein ennen, kirjoituksessaan „viikon varrelta“, arvosteli teosofista liikettä. Tästä asiasta sellaisenaan ei tietysti olisi mitään sanomista, sillä teosofinen liike ei ole, eikä saa olla „valon arka“. Mutta huvittavana puolena mainitussa arvostelussa ilmenee kaksi asiata: henkilökohtainen katkeruus ja erehdys.

Henkilökohtainen katkeruus Pekka Ervastia kohtaan, jonka hän puoli avoimesti tunnustaakin. Ervast kun ei ole suostunut toimimaan hänen tavallaan, riidellen ja väitellen kaikkia vastaan, vaan on tehnyt hiljaista rakennustyötä teosofisen ajattelun

puhtaimmassa hengessä. Hänen työnsä myös todistaa hänen menettelytapansa paremmuuden, sillä nyt, kymmenvuotisen julkisen työnsä perästä on hänellä taaja, vakavasti teosofinen kannattajajoukko, joka ei ole vailla vakavata pohjaa mutta on todella teosofisen filosofian läpäisemä, joka todella pystyy jotakin tekemään kansansa ja ihmiskunnan hyväksi. Ervastilla onkin maailman tunnustus puolellaan. Hänen ei tarvitse sanoa itse kehuvana: minä tein niin ja niin. Hänen työnsä puhuu hänen puolestaan.

Toinen pääkohta mainitussa arvostelussa, jota pidän erehdyksenä, on sitä siinä merkityksessä että mainittu kirjottaja ei todellakaan tunne Teosofisen Seuran työtä täällä eikä Suomessa, jos hän voikin sitä toisinaan verrata „summuntaikristillisyyteen“, tarkoituksella sanoa, ettei sillä ole käytännöllistä arvoa. Mitään muuta kuin käytännöllistä arvoa emme Teosofisen Seuran työssä löydäkään ellemmme teosofian levittämistä ja siis teosofiaa pidä arvottomana.

Toimittaja.

Teosofian Valo tulee ensi vuoden ajalla ilmestymään 28-sivuisena, siis 8 sivua laajempana kuin tähän asti. Sen hinta kohoaa 1 dollariksi vuosikerralta.

Kuulumisia Vihannista. Vihannin Korvenkylästä kirjoitetaan meille: Hiljakseen olemme edelleenkin koettaneet pitää vireellä teosofisen valon kipinää täällä korven kulmilla. Lukupiirimme on kokoontunut säännöllisesti joka torstai-ilta, lukuunottamatta paria kesäkuukautta, jolloin kokoukset lakkautettiin. Muuten on piirimme toiminta ollut jokseenkin entisenlaista, nim. lukemista ja keskustelua. Osanottajat eivät ole sanottavasti lisääntyneet, vaikkakin – niin ainakin luulen – teosofia yhä enemmän voittaa alaa täälläkin. Erittäinkin nuorison keskuudessa on ilahduttavan paljon myötätuntoisuutta ja oikeaa ymmärtämystä teosofista maailmankatsomusta kohtaan. Tietysti suurella osalla on siitä aivan väärät käsitteet ja monenlaiset ennakkoluulot. Erittäinkin vanhempi väestö arvostelee sitä omalla tavallaan. Heillä kuulostaakin olevan siitä jos kuin hullunkurisia ajatuksia. He sekottavat yhteen teosofiat, spiritismit, materialismit ja ties mitkä kaikki sekottanevat ja luovat siten mielikuvituksissaan olemattoman, pelottavan kummituksen.

Teosofinen maailmankatsomus, ymmärtääkseni, ainakin täällä ja ehkä monessa paikassa muuallakin, on nykyään siinä asemassa, että sitä olisi koetettava mahdollisimman paljon levittää. Melkein jokainen on jo ainakin jotain huhua siitä kuullut, usein hyvin nurinkurisessa ja väärässä valossa. Kumpi jokaisella olisi tilaisuus saada siitä edes hiukkanen oikeaakin tietoa.

Onhan kyllä kirjoja saatavissa ja koetetaanhan niitä levittää. Hyvä sekin! Vaan ne ovat niin harvat, jotka jaksavat ja viitsivät syventyä vaikeatajuisiin kirjoihin niin paljon, että saisivat niistä kunnollista käsitystä. Tietysti helppotajuisilla kirjoillakin on suuri merkitys. Kumpi niitä vaan osuisi jokaisen käteen. Vaan vielä suurempi merkitys olisi luullakseni puhutulla sanalla. Jos olisi tilaisuus kuulla hyviä esitelmää,

niin muuttuisivathan ainakin yleiset väärät käsitteet teosofiasta ja kyllä varmasti moni saisi niistä syvempiäkin vaikutteita, saisi alkuherätyksen, jota voisi sitten kirjojen avulla jatkaa.

Niin, kunpa olisi niitä innokkaita ja kyvykkäitä puhujia ja varoja niiden kustantamiseksi. Kunpa olisi niitä, niin että edes joskus olisi tilaisuus saada tännekin syrjäperukoille käymään, tuomaan uutta herätystä ja innostusta.

Luulen muuten, että nykyään olisi monin paikoin maaseudullakin otollinen aika ja sopiva maaperä teosofiselle kylvölle. Kansan uskonnolliset käsitteet ovat huomattavasti muuttumassa. Entiset vakaumukset höltyvät hölymistään, eikä monella ole mitään uuttakaan tilalla. Varsinkin nuorison keskuudessa on käsitteiden muuttuminen vapaamieliseen suuntaan hyvin huomattava. Kenties heistä hyvinkin moni olisi valmis ottamaan vastaan teosofian sanomaa, kun vaan sitä olisi sopivalla tavalla tarjona.

Sydämellisesti tervehtien ja onnekasta uutta vuotta toivottaen

M. Erkkilä.

Teosofia Kajaanissa. Meille kirjoitetaan: „Jopa onkin päiviä päättynyt ja viikkoja vierinyt sen jälestä, kun viimeksi lähetin kuulumisia täältä pienen työpöyrin keskuudesta Kajaanissa. Olen kyllä teosofi-veljeni ja siskojeni kera sitäkin useammin ajatuksin viipynyt luonanne ja muistellut rakasta ylisihteeriämme sekä kaikkia kanssamme samoin ajattelevia sekä Teille tänä „raskaana aikana“ Jumalan siunausta ja varjelusta toivonut. Sillä uskon, että kaikki rauhan ja rakkauden apostolit näinä hetkinä kantavat elämän raskainta taakkaa hartioillaan, nähdessään miten rauhattomuuden ja veljesvihan liekit polttavat niin paljon kaunista ja ehyttä Jumalan näkyväisestä olemmasta. Vai mitä ajattelevatkaan henkisesti viisaat tällä hetkellä; ehkä he näkevätkin kaiken tämän taistelun ja melskeen takana jotain ikuista, *puhdistavaa* elämän voimaa, joka tällä kaikella tahtoo polttaa elämän kuona-aineita ja synnyttää sijaan uutta, puhdasta ja pyhää; ehkä he näkevät, ettei tämä nykyinen maanpäällinen elämä olekaan niin rumaa ja pahaa, kuin se „päältä näyttää“. Ehkäpä kansat viruvatkin synnytytuskissaan ja uusi huomen on heille näyttävä, miten Jumala heidän tuskansa palkitsee; minkälaisen „jälkeläisen“ hän heille lahjoittaa — — —. Toivokaamme että kohta taas koittaa päivä, jolloin kaikki maan kansat yksimielisesti yhtyvät ylistyslauluun:

„Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa, maassa rauha ja ihmisille mielisuosio.“

Me, Kajaanin Teosofisen Lukurenkaan jäsenet, olemme taaskin vähän pitkänlaisen „kesäloman“ jälkeen alottaneet säännöllisen toimintamme ja aikomuksemme on entiseen tapaamme työskennellä tämän talvikauden ajan. Toimihenkilöinä meillä ovat: Kaino Maria Ahola puheenjohtajana (joka samalla on kirjastonhoitaja), Ella Lindberg sihteerinä, Otto Suutarinen rahastonhoitajana sekä Janne Ahola ja Vallu Ruuska tilintarkastajina. Kokoukset pidetään lauantaisin puheenjohtajan kodissa (Kirkkok. 6). Samassa paikassa on myöskin renkaan lainakirjasto yleisön

käytettävänä. Viime vuoden jäsenistä on pari jäänyt pois ja heidän sijaansa on tullut uusia. Olen iloinen, että jäseniä on renkaassamme niin eri luonteisia ja tapaisia kuin niitä tällä kerralla onkin. Saamme näin ollen tilaisuuden oppia toista ymmärtämään ja suvaitsemaan. Olen huomannut, että ne jäsenet, jotka rehellisesti ja vakavasti tahtovat tutustua teosofiaan ja oppia sen ihanteita palvelemaan, tulevat joka päivä yhä lähemmäksi toisiaan ja lähemmäksi Jeesus Natsarealaisen lausetta: „Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.“ Harras toivoni on, että vaatimaton työmme tuottaisi edes vähimmänsä Luojalle kunniaa ja sytyttäisi sekä kylväisi rakkauden ja totuuden siemeniä tekijänsä sydämeen.

„Elämä ilman rakkautta on kuin päivä ilman aurinkoa.“

K. M. Ahola.

Kuollut. Viime Joulukuun 28 p:nä vapautui maallisesta elämästä ankaran taudin jälkeen rouva Minna Brander Sortavalassa. Hänen sopusointuinen ja ilomielinen olentonsa on rakkaassa muistossa niillä, jotka ottivat osaa ensimmäisiin teosofisiin kesäkursseihin kaukaisessa Karjalassa vuonna 1912.

Teosofia Mikkelissä. Loppiaispäivänä pidettiin Mikkelissä suuri Idän Tähtien juhla, josta meille kirjoitetaan: „Kokouksemme loppiaisenä oli erinomaisen onnistunut. Laulut sointuivat hyvin ja yleisö kuunteli esitelmiä tarkkaavaisesti. Tuskin koskaan lienee tungos ollut suurempi meidän juhlissa. Joku kertoi, että vain *kolmas osa* pyrkijöistä olisi mahtunut sisälle, ja kumminkin lienee kuulijoita ollut runsaasti neljän sadan vaiheilla. Erittäin iloinen olin omasta puolestani siitä innostuksesta, jota Savonlinnan teosofit osottivat. Kahdeksantuntisesta rautatiematkasta huolimatta, oli viisi sikäläistä teosofia tehnyt matkan juhlillemme. Loppiaispäivän vietimme sitten yhdessä Angervonniemellä, keskustellen ja musiikkia harrastaen.

W. A—o.“

Teosofinen liike Englannissa. Englannin T. S. ylishteeri, t:ri Haden-Guest ryhtyi heti sodan alettua mitä laajimpaan toimintaan taistelusta kärsivien auttamiseksi. Teosofinen päämaja muutettiin suureksi toimistoksi, joka pian sai vastaanottaa avustuksia toista sataa tuhatta markkaa. Brittiläinen Punaisen Ristin Seura antoi vielä 50,000 mk. t:ri Guestin käytettäväksi. Itse hän matkusti Ranskassa ja Belgiassa tutkimassa oloja ja huomasi todella apua tarvittavan vielä enemmän kuin olisi uskottukaan. Hän perusti kuusi hospitalia ja sai aikaan brittiläisen ja ranskalaisen punaisen ristin yhdistymisen.

Näin teosofit koko sydämellään heittäytyivät ulkonaiseen työhön ollakseen mukana kantamassa kansakuntansa taakkaa. Tämä työ on vain enteenä ja esimerkkinä siitä, mitä he aikovat tehdä, kun varsinaiset sodan kauhut ovat päättyneet ja alkaa suuri rakennus- ja uudistus-työ. T:ri Haden-Guest on jo lähettänyt kirjelmän maansa tunnetuille henkilöille, jossa hän kutsuu heitä liittymään toimintaan

rauhallisen yhteiskunta-uudistuksen aikaansaamiseksi, jonka kautta sotatila tulevaisuudessa kokonaan poistettaisiin. Eikä nykyaikaisessa Englannissa enää teosofia ole „huutavan ääni korvessa“ vaan sitä kuuntelevat maan paraat ja se on kansan kokoavana aineksena.

Teosofiselta Kustannusliikkeeltä on saatavana puisia, täysikiiltoisia imupainimia seuraavaa suuruutta ja lajia: Suuruus 13 ´ 7; 15 ´ 8; 18 ´ 9 cm. Puulajit ovat: visaa, tammea, pähkinäpuuta sekä harmaanvihreätä ja punaista betsattua puuta. Jokaiseen imupainimeen on kullalla painettu T. S:n merkki sekä lause: Totuus on korkein uskonto. Näiden hinta on 2: 25, postitse 2: 65, lähetetään myös postietuantia vastaan maalle á 3: —.

Uutta kirjallisuutta. Annie Besant: Sex polulära föreläsningar i teosofi. à 50 p.

I	Vad är teosofi?	
II	Livsstigen.	
III	Reinkarnationens nödvändighet.	
IV	Reinkarnationen och livsproblemen.	
V	Lagen om verkan och återverkan.	
VI	Människans liv i de tre världarna.	
Oscar Busch:	Huru människooöden tvinnas	3: 30
J. Krishnamurti:	Uppfostran	1:65
Stjernebladets	julenummer.	1: —
Iivo Härkönen:	Kylätuomari.	2: —.
Kaarle Halme:	Valkoinen hirvi.	3: —.
Hanna Helena Kunnas:	Äideille ja tyttärille. (Keittokirja)	2:50.
U. V. Valakorpi:	Lennart Höök, helsinkiläisromaani	3: —.
— „—:	Tähtiä kohti. Kulkuri Antreksen tarina.	2: —.
Irja Vihuri:	Kerttu.	1:50.
Sotakuvia I.		1: 25.
Maamiehen	taskukirja.	— :75.
Koululaisen	muistikirja II.	— :50.

Rintasolkia. Kustannusliikkeeltä on saatavana hopeisia ja vaskisia taottuja rintasolkia, jotka kuvaavat „Isis“ jumalaa. (Samanlainen kuin v. 1911 Tietäjän kansikuva). Suuruus 8,3 cm. Hinta hopeisista 10: —, vaskisista 5: —. (Postietu-
antimaksu maaseudulle lisää 70 p.)

Lahjotuksia teosofiselle liikkeelle. „Teosofinen Kannatusliitto“: Marraskuu: lahjatili Smk. 5: —, säästölaatikkotili Smk 36: 67. Joulukuu: säästölaatikkotili Smk. 62: 09. „Teosofinen Kustannusliike“: W. A. 100: —. „Maakassa“: Viipurin Sampo 80: —; J. I. 25: —; S. 250: —. „Tempelirahasto“ 57: —.

Toimitukselle lähetettyä kirjallisuutta. Kustantaja Arvi A. Karisto. 50 pennin romaaneja:

Corelli: Tuhottu elämä.

Farnol: Kuun kultaa.

Kataja: Sotainen tarina

– „ –: Uuteen elämään.

Mäkinen: Viisi askelta avioliittoon.

Vatanna: Azalean rakkaus.

Weyman: Mustapukuinen mies.

(Tietäjä 1915 Tammikuu N:o 1, s. 43-48)